

DECIZIA NR.DGc__7410/_03.06_2014
privind soluționarea contestației formulate de
d-I X

înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași,
Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași
sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Inspekția Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, cu adresa nr., înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr., cu privire la contestația formulată de **d-I X**, domiciliat în orașul, cod numeric personal

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspekția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 30.08.2013, emisă în baza Raportului de inspekție fiscală nr. din 30.08.2013.

Suma contestată este în valoare totală de **A lei** și reprezintă:

- B lei - impozit pe venit;
- C lei - dobânzi aferente impozitului pe venit;
- D lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

Contestația este semnată de domnul X, în calitate de administrator al X și poartă amprenta ștampilei, în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actului administrativ fiscal atacat, sub semnătură de primire, în data de **10.09.2013**, potrivit adresei nr., anexată la dosarul cauzei și data transmiterii contestației prin poștă, **30.09.2013**, potrivit ștampilei aplicată pe plicul anexat la dosarul cauzei, contestația fiind înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași sub nr. /01.10.2013.

Contestația este însoțită de Referatul motivat nr. din 16.10.2013 privind propunerea de soluționare a contestației formulate de X, prin care se propune respingerea contestației, ca fiind fără temei legal.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. D-I X, prin contestația nr.din 27.09.2013, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași sub nr. din 01.10.2013, și la Inspekția Fiscală din cadrul aceleași instituții sub nr.din 03.10.2013, contestă Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspekția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 30.08.2013, emisă în baza Raportului de inspekție fiscală nr.din 30.08.2013, pentru impozitul pe venit în sumă de **A lei** și accesoriile aferente impozitului pe venit în sumă de **B lei**, solicitând anularea acesteia pentru următoarele motive:

a) Pentru perioada 01.05.2009 – 31.12.2010, organele de inspekție fiscală nu au dat dreptul de deducere a cheltuielilor cu combustibilul în sumă de lei, au stabilit o diferență de impozit pe venit în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei.

b) Pentru anul 2011 organele de inspekție fiscală nu au dat dreptul de deducere a cheltuielilor în sumă totală de lei, din care, lei reprezentând tranzacții cu inactivi,lei reprezentând cheltuieli fără documente justificative și suma de lei reprezentând cheltuielile cu combustibilul, stabilindu-se o diferență de impozit pe venit în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei.

c) Pentru anul 2012 organele de inspekție fiscală nu au dat dreptul de deducere a cheltuielilor în sumă totală de lei compusă din lei reprezentând tranzacții cu inactivi și suma de lei reprezentând cheltuieli fără documente justificative, fiind stabilită astfel o diferență de impozit pe venit în sumă de lei.

Contestatorul precizează că motivele pentru care a fost emisă decizia de impunere pentru impozitul pe venit sunt relativ aceleași cu cele de la TVA, respectiv:

Cu privire la neacordarea dreptului de deducere a cheltuielilor în sumă de lei pentru combustibilul consumat precizează că are documente justificative, iar limitarea dreptului de deducere reprezintă o imixtitudine ilegală în activitatea întreprinderii, atâta timp cât cheltuielile deduse sunt strict legate de activitatea acesteia, pentru realizarea obiectului de activitate, corespund unor cheltuieli efective și sunt cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar ale anului în care au fost plătite.

Contestatorul motivează că organele de inspecție fiscală nu au luat în considerare faptul că din luna ianuarie 2012, conform *“Circularei MFP nr. 420167/07.02.2012”* în ceea ce privește deducerea cheltuielilor cu combustibilul acestea sunt deductibile în proporție de 50% din cheltuielile pentru combustibilul folosit pentru funcționarea vehiculelor aflate în posesia sau folosința contribuabilului, în condițiile în care acestea sunt făcute în scopul obținerii de venituri impozabile.

Mai mult, precizează că la art. 14 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se stipulează că cheltuielile cu combustibilul sunt deductibile în baza bonurilor, indiferent dacă sunt sau nu completate foi de parcurs.

Motivarea făcută de organele de inspecție fiscală în ceea ce privește neacordarea dreptului de deducere a cheltuielilor pentru bonurile de combustibil, precizează contestatorul, nu este reală, temeiul de drept invocat nefiind aplicabil în situația sa, raportat la cele prezentate anterior.

Cu privire la neacordarea dreptului de deducere a cheltuielilor în sumă de lei, aferentă facturilor de achiziții de la furnizori inactivi, *„conform disp. art. 11 – Prevederi speciale pentru aplicarea Codului Fiscal din Legea nr. 571/2003 actualizată”*, precizează că nu este de acord cu concluziile organelor de inspecție fiscală menționate în raport întrucât *“nu a fost menționat clar, în ce dată și prin ce ordin al Președintelui ANAF au fost declarate societățile în cauză inactive, pentru a se putea afirma că, în momentul emiterii facturilor fiscale în discuție, aceste firme erau sau nu inactive”*.

Contestatorul solicită acordarea dreptului de deducere a cheltuielilor aferente facturilor emise de societățile enumerate în raport, având în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 21 alin. 4 lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, toate cheltuielile au fost înregistrate în contabilitate și au avut la bază documente justificative, față de care, nu avea nici o obligație de a le verifica din punct de vedere al realităților datelor de identificare ale societăților emitente, în unele cauze, acest lucru fiind imposibil.

În ceea ce privește neacordarea dreptului de deducere a cheltuielilor în sumă de lei aferentă mijloacelor fixe achiziționate și neevidențiate în registrul inventar și lipsa din lista de inventar la data efectuării inspecției fiscale, față de temeiul de drept invocat de organele de inspecție fiscală, respectiv dispozițiile art. 128 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, contestatorul motivează că în ceea ce privește mijloacele fixe achiziționate, sunt îndeplinite cerințele pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la art. 45 alin. (1) din același act normativ.

Contestatorul precizează că a prezentat organelor de inspecție fiscală o listă de inventar din data de 18.06.2013, întocmită înainte de

data controlului, ce cuprinde toate mijloacele fixe, dar nu a fost luată în considerare de către acestea, iar cu privire la obiectele de inventar, menționează că este în măsură să demonstreze înregistrarea acestora în registrele de inventar din anii 2010, 2011, 2012 și începutul anului 2013.

Totodată, menționează că o parte dintre obiectele de inventar nu se mai regăsesc în lista de inventar și nici în registrul de inventar deoarece au fost furate, acest lucru fiind dovedit de hotărârile irevocabile ale instanțelor de judecată puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală dar neluate în considerare de către acestea.

Contestatorul motivează că organele de inspecție fiscală nu au precizat explicit în raportul de inspecție fiscală în ce constau cheltuielile și ce documente justificative lipsesc din contabilitate, precizarea unei sume globale, pentru cei doi ani, pot duce la concluzia unui calcul eronat făcut de organele de inspecție fiscală.

Ca urmare solicită anularea deciziei de impunere, și *“eventual emiterea unei alte decizii, în măsura în care se pot determina cu precizie ce cheltuieli am efectuat fără a deține documente justificative în anii 2011 și 2012, precum și care este valoarea reală, corectă a acestora”*.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași – Inspecția Fiscală, în baza Avizelor de inspecție fiscală nr. .../04.04.2013 și nr. .../23.08.2013 au efectuat inspecția fiscală la **X** pentru perioada 25.01.2010 – 31.12.2012, pentru impozitul pe venit și au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. din 30.08.2013, în baza căruia au emis Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 30.08.2013, prin care, referitor la impozitul pe venit, au consemnat următoarele:

În baza documentelor puse la dispoziție de contribuabil, respectiv documentele justificative, registrul jurnal de încasări și plăți, registrul inventar precum și a declarațiilor speciale și a declarațiilor de venit anuale depuse de contribuabil, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

ANUL 2010

Contribuabilul a depus declarația anuală privind veniturile realizate – cod 200, situația veniturilor și a cheltuielilor prezentându-se astfel:

- venit brut (total încasări) - A lei;
- cheltuieli deductibile - B lei;
- venit net - C lei.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au stabilit următoarele:

- venit brut (total încasări) - A lei;
- cheltuieli deductibile - B lei;
- venit net - C lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de impozit pe venit în sumă de **C** întrucât nu au acordat dreptul de deducere a sumei de **E** reprezentând cheltuieli cu combustibilul, temeiul de drept invocat fiind prevederile art. 48 alin. (7) lit. 1¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

ANUL 2011

Contribuabilul a depus declarația anuală privind veniturile realizate – cod 200, situația veniturilor și a cheltuielilor prezentându-se astfel:

- venit brut (total încasări) - A lei;
- cheltuieli deductibile - B lei;
- pierdere - C lei.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au stabilit următoarele:

- venit brut (total încasări) - A lei;
- cheltuieli deductibile - B lei;
- venit net - C lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit cheltuieli nedeductibile fiscal în sumă totală de lei ce se compun din:

- lei reprezentând achiziții de la furnizori inactivi, cu factura nr./31.08.2011, emisă de S.C. Y S.R.L. București, cod de identificare fiscală, temeiul de drept invocat fiind art. 11 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- lei reprezentând cheltuieli înregistrate în evidența contabilă fără documente justificative fiind încălcate prevederile art. 48 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- lei reprezentând cheltuieli cu combustibilul, temeiul de drept invocat fiind prevederile art. 48 alin. (7) lit. 1¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

După acoperirea pierderii înregistrate de contribuabil în anul 2011, în sumă de 61.988 lei, organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de impozit pe venit în sumă de

ANUL 2012

Contribuabilul a depus declarația anuală privind veniturile realizate – cod 200, situația veniturilor și a cheltuielilor prezentându-se astfel:

- venit brut (total încasări) - A lei;
- cheltuieli deductibile - B lei;
- venit net - C lei.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au stabilit următoarele:

- venit brut (total încasări) - A lei;
- cheltuieli deductibile - B lei;
- venit net - C lei.

Pentru anul 2012, organele de inspecție fiscală au diminuat veniturile declarate de contribuabil cu suma de lei reprezentând contravaloarea facturilor nr.22.03.2012 și nr./21.09.2012, iar potrivit Notei explicative date de d-l X în data de 30.08.2013, suma în cauză nu a fost încasată, fapt pentru care, se judecă cu persoanele în cauză.

Referitor la cheltuieli, organele de inspecție fiscală au stabilit că sunt nedeductibile cheltuielile în sumă totală de lei, compusă din:

- lei reprezentând achiziții de la furnizori inactivi, cu factura nr./31.10.2012, emisă de S.C. Y S.R.L. București, cod de identificare fiscală..... și factura nr.....10.2012, emisă de S.C. Y S.R.L. București, cod de identificare fiscală, temeiul de drept invocat fiind art. 11 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- lei reprezentând cheltuieli înregistrate în evidența contabilă fără documente justificative fiind încălcate prevederile art. 48 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru anul 2012, organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de impozit pe venit în sumă de

Pentru diferența de impozit pe venit în sumă totală de lei au fost calculate dobânzi și penalități de întârziere în sumă de lei, în conformitate cu prevederile art. 120 și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatorului, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

Activitatea principală desfășurată de contribuabil este cea de lucrări de construcții a clădirilor rezidențiale și nerezidențiale, cod CAEN 4120.

1. Cu privire la impozitul pe venit în sumă de lei stabilit suplimentar prin considerarea ca fiind nedeductibile discal cheltuielile în sumă totală de, din care s-a scăzut suma delei reprezentând venituri neimpozabile și suma de lei reprezentând pierderea fiscală din anul 2011.

1. a Referitor la cheltuielile în sumă de lei, cauza supusă soluționării este dacă d-l X, are dreptul de deducere a cheltuielilor cu achizițiile de combustibilul făcute în perioada 01.01.2010 – 31.12.2011, în condițiile în care autovehiculul deținut de contestator nu se încadrează în categoriile de vehicule prevăzute expres de legiuitor pentru exercitarea dreptului de deducere a cheltuielilor, contestatorul nedovedind cu documente o altă situație decât cea stabilită de organele de inspecție fiscală.

În fapt, în perioada 01.01.2010 – 31.12.2011, petentul a înregistrat cheltieli cu combustibilul în sumă totală de lei, pentru autovehiculul marca Opel Astra Caravan, autoturism utilizat de întreprinderea individuală în perioada verificată în baza unui contract de comodat, așa cum precizează organele de inspecție fiscală prin adresa nr. din 16.05.2014, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. din 19.05.2014, urmarea solicitării organului de soluționare competent făcută cu adresa nr. din 13.05.2014.

Organele de inspecție fiscală au considerat că cheltuielile cu consumul de carburanți sunt nedeductibile fiscal, în baza prevederilor art. 48 alin. (7) lit. I¹) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

D-l X, prin contestația formulată motivează faptul că pentru consumul de combustibil din perioada 01.05.2011 – 31.12.2012 deține documente justificative, cheltuielile au fost efective și pentru obiectul său de activitate, iar pentru anul 2012 motivează că avea dreptul de deducere în procent de 50%.

În drept, potrivit prevederilor art. 48 alin. (1), alin. (4) și alin. (7) lit. I¹) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și ale punctelor 39¹. și 45¹. din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, norme legale care dispun:

"Art. 48 Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă

(1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepția prevederilor art. 49 și 50.[...]

(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

b) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite; [...]"

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile :

[...]

I¹) în perioada 1 mai 2009 - 31 decembrie 2010, cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, cu excepția situației în care vehiculele se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă;

2. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;

3. vehiculele utilizate pentru închirierea către alte persoane, inclusiv pentru desfășurarea activității de instruire în cadrul școlilor de șoferi.

Se reține faptul că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar – fiscale, perioada în care cheltuielile cu consumul de carburanți nu sunt deductibile, s-a prelungit până la data de 31 decembrie 2011.

Norme metodologice:

39¹. Termenii și expresiile prevăzute la art. 48 alin. (7) lit. I¹) pct. 1 au semnificațiile prevăzute la pct. 45¹ din normele metodologice date în aplicarea art. 145¹ din Codul fiscal din titlul VI "Taxa pe valoarea adăugată".

[...]

45¹. (1) În aplicarea art. 145¹ alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru reparații și/sau intervenție reprezintă vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice, ce deservește personalul specializat în vederea reparării bunurilor, precum și cele utilizate pentru deplasarea în acțiuni de intervenție;

b) vehiculele utilizate exclusiv pentru pază și protecție sunt vehiculele utilizate în vederea asigurării siguranței obiectivelor, bunurilor și valorilor împotriva oricăror acțiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate, existența materială a acestora, precum și protejării

persoanelor împotriva oricăror acte ostile care le pot periclita viața, integritatea fizică sau sănătatea, potrivit prevederilor Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, cu modificările și completările ulterioare;

c) vehiculele utilizate exclusiv pentru curierat reprezintă vehiculele care servesc la primirea, transportul și distribuirea scrisorilor, coletelor și pachetelor;

d) vehiculele utilizate exclusiv drept care de reportaj reprezintă vehiculele rutiere special amenajate pentru a găzdui tehnica specifică pentru înregistrări audio-video sau transmisii complexe video, audio și/sau date prin unde hertziene sau medii optice, capabile să efectueze producții de televiziune sau radio înregistrate sau transmise în direct sau să transmită la distanță prin tehnologii de radiofrecvență (radiorelee, transmisii prin satelit) sau prin fibră optică semnalul unei producții de televiziune sau de radio către alte care de reportaj sau către un telecentru sau un sediu central de radiodifuziune;

e) vehiculele destinate exclusiv utilizării de agenți de vânzări reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activității unei persoane impozabile de către angajații acesteia care se ocupă în principal cu prospectarea pieței, desfășurarea activității de merchandising, negocierea condițiilor de vânzare, derularea vânzării bunurilor, asigurarea de servicii postvânzare și monitorizarea clienților. Se limitează deductibilitatea taxei la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de vânzări. În această categorie se cuprind și vehiculele de test-drive utilizate de dealerii auto;

f) vehiculele utilizate exclusiv pentru transportul personalului la și de la locul de desfășurare a activității reprezintă vehiculele utilizate de angajator pentru transportul angajaților în scopul desfășurării activității economice la și de la reședința acestora/locul convenit de comun acord la sediul angajatorului sau la și de la sediul angajatorului la locul în care se desfășoară efectiv activitatea sau la și de la reședința angajaților/locul convenit de comun acord la locul de desfășurare a activității, atunci când există dificultăți evidente de a găsi alte mijloace de transport și există un acord colectiv între angajator și angajați prin care angajatorul se obligă să asigure gratuit acest transport;

g) vehiculele utilizate exclusiv de agenți de recrutare a forței de muncă sunt vehiculele utilizate în cadrul activității agenților de plasare a forței de muncă de către personalul care se ocupă în principal cu recrutarea și plasarea forței de muncă. Se limitează deductibilitatea taxei la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de recrutare a forței de muncă.

(2) În sensul art. 145¹ alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, prin vehicule utilizate pentru prestarea de servicii cu plată se înțelege

vehiculele care contribuie în mod esențial la prestarea directă a serviciilor cu plată și fără de care serviciile nu pot fi efectuate.

Potrivit acestor prevederi legale, nu sunt deductibile fiscal cheltuielile aferente achizițiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, **cu excepția unor categorii de vehicule, prevăzute expres la articolul de lege sus citat.**

Având în vedere prevederile legale aplicabile, se reține faptul că, pe de o parte, autovehiculul utilizat de **d-I X**, nu se încadrează în categoria celor exceptate de la dreptul de deducere a cheltuielilor pentru consumul de carburanți, iar pe de altă parte, până la emiterea prezentei decizii de soluționare, nu a depus documente în susținerea contestației, urmarea solicitării făcute de organul de soluționare competent făcută prin adresa nr. din 19.03.2014.

Faptul că contestatorul motivează că pentru anul 2012 avea dreptul de deducere în procent de 50%, nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației întrucât diferența de impozit pe venit în sumă de lei, a fost stabilită doar pentru anii 2010 și 2011.

Având în vedere prevederile legale menționate, precum și faptul că **d-I X**, nu a făcut dovada utilizării exclusivă a autoturismelor pentru excepțiile prevăzute de lege, rezultă că organele de inspecție fiscală au stabilit corect și legal că cheltuielile în sumă de lei, aferente achizițiilor de combustibil în anii 2010 și 2011, urmând a se respinge contestația, pentru acest capăt de cerere, ca neîntemeiată, în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, coroborate cu prevederile pct. 11.1. lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013, care precizează că:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; [.....]”.

1.b Referitor la cheltuielile în sumă de lei considerate de către organele de inspecție fiscală ca fiind nedeductibile fiscal, cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă acestea au

fost stabilite legal, în condițiile în care sunt aferente achiziției de bunuri de la furnizori inactivi.

În fapt, d-I X, a înregistrat pe cheltuii deductibile fiscal suma de lei aferentă achiziției de bunuri de la societăți furnizoare declarate inactivе înainte de data emiterii facturilor respective, astfel:

- factura nr.din 31.08.2011 în valoare totală de lei, din care TVA în sumă de lei, emisă de S.C. Z S.R.L. București, cod de identificare fiscală declarată inactivă din data de 18.05.2011, conform Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2024/02.05.2011 pentru aprobarea Listei contribuabililor declarați inactivi, publicat pe pagina de Internet a Ministerului Finanțelor Publice – portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Totodată, pentru această societate a fost anulată din evidența fiscală înregistrarea ca plătitor de TVA, începând cu data de 01.06.2011 ;

- factura nr.din 30.10.2012 în valoare totală de lei, din care TVA în sumă de lei, emisă de S.C. S S.R.L. București, cod de identificare fiscală, declarată inactivă din data de 30.05.2011, conform Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2073/13.05.2011 pentru aprobarea Listei contribuabililor declarați inactivi, publicat pe pagina de Internet a Ministerului Finanțelor Publice – portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Totodată, pentru această societate a fost anulată din evidența fiscală înregistrarea ca plătitor de TVA, începând cu data de 01.06.2011 ;

- factura nr. din 31.10.2012 în valoare totală de lei, din care TVA în sumă de lei, emisă de S.C. J S.R.L. București, cod de identificare fiscală, declarată inactivă din data de 13.09.2012, conform Deciziei nr. 296125, publicată pe pagina de Internet a Ministerului Finanțelor Publice – portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Totodată, pentru această societate a fost anulată din evidența fiscală înregistrarea ca plătitor de TVA, începând cu data de 13.09.2012.

Organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a cheltuielilor în sumă totală de **120.820 lei** pe considerentul că nu au fost respectate prevederile art. 11 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

D-I X, precizează că facturile în cauză au fost emise cu respectarea condițiilor impuse de art. 155 ali. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și au fost înregistrate în evidențele contabile, îndeplinind astfel condițiile prevăzute de lege.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 11 alin. (1[^]1) și alin. (1[^]2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„(1¹) Autoritățile fiscale nu vor lua în considerare o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția livrărilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită.

(1²) De asemenea, nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită. Procedura de declarare a contribuabililor inactivi va fi stabilită prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Ordinul și lista contribuabililor declarați inactivi se comunică contribuabililor cărora le sunt destinate și persoanelor interesate, prin afișarea pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Totodată, la art. 3 alin. (1) și alin. (2) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 575/2006 privind stabilirea condițiilor și declararea contribuabililor inactivi, cu modificările și completările ulterioare, se specifică:

„(1) De la data declarării ca inactiv contribuabilul nu mai are dreptul de a utiliza facturi, facturi fiscale, alte documente sau formulare tipizate cu regim special.

(2) Documentele fiscale emise de un contribuabil declarat inactiv cu încălcarea interdicției prevăzute la alin. (1) nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal”.

Având în vedere legale menționate, se reține că achiziția efectuată de societatea contestatoare, în baza unor facturi emise de societăți, după data declarării acestora ca inactive, nu mai produce efecte juridice din punct de vedere fiscal, drept pentru care, **d-l X** nu poate beneficia de dreptul de deducerea a cheltuielilor înregistrate în baza facturilor respective.

Ca urmare, se va respinge contestația și pentru acest capăt de cerere, ca neîntemeiată, în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 11.1. lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013.

1.c Referitor la cheltuielile în sumă totală de lei, considerate ca fiind nedeductibile în anii 2011 și 2012, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației în condițiile în care d-l X, nu

aduce argumente și nu depune documente în susținerea contestației.

În fapt, d-l X, deși contestă și aceste cheltuieli considerate ca fiind nedeductibile la calculul impozitului pe venit, nu prezintă argumente de fapt și de drept referitoare la cheltuielile în cauză, ci precizează că: *„este posibil, ca din eroare, în foarte puține situații și de valoare foarte mică să nu mai deținem anumite documente justificative în acest sens, cheltuieli ce, cu siguranță, nu pot ajunge la suma de lei în anul 2011 și la lei în anul 2012”*.

Se reține faptul că prin adresa nr. din 19.03.2014, confirmată de primire de contestator în data de 21.03.2014, organul de soluționare competent a solicitat contestatorului să prezinte documente în susținerea contestației, însă până la emiterea prezentei decizii de soluționare, **X**, nu a dat curs solicitării.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. c) și lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[....]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [....].”

De asemenea, pct. 2.5. și pct. 11.1. lit. b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013, precizează că:

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[....]

a) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; [....].”

În speță sunt incidente și prevederile art. 213 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Prin urmare, având în vedere și prevederile 213 alin. (5) din același act normativ, unde se specifică: *„Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei”*, organul de soluționare competent nu va mai proceda la analiza pe fond a contestației, drept pentru care, pentru acest capăt de cerere, contestația formulată de **d-l X**, se va respinge ca nemotivată.

2. Referitor la dobânzile în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă de lei.

Având în vedere că stabilirea de dobânzi și penalități de întârziere, reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, precum și faptul că pentru impozitul pe venit în sumă de lei a fost respinsă contestația ca neîntemeiată și nemotivată și conform principiului de drept *„accesoriul urmează principalul”*, urmează a se respinge contestația, și pentru dobânzile în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă de lei.

Pentru considerentele arătate și în temeiul dispozițiilor art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul General al Direcției Generale Regionalea Finanțelor Publice Iași,

DECIDE :

Art. 1 Respingerea contestației formulate de **d-l X** ca neîntemeiată și nemotivată pentru suma totală de lei, stabilită prin Decizia de impunere nr. din data de 30.08.2013 privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, ce reprezintă:

- A lei - impozit pe venit;
- B lei - dobânzi aferente impozitului pe venit;
- C lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

Art. 2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatorului și Inspecției Fiscale Iași din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatorul poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

DIRECTOR GENERAL,

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,**

Întocmit,

4ex/29.05.2014